

Archiv obce Kaznějov

1838–1945 (1951)

Inventář

EL NAD č.: 86

AP č.: 230

Karel Rom, Zuzana Kliková

Plasy 2010

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce fondu	3
II. Vývoj a dějiny fondu	8
III. Archivní charakteristika fondu	8
IV. Stručný rozbor obsahu fondu	9
V. Záznam o uspořádání fondu	9
Seznam použitých pramenů a literatury	10

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	12
Inventární seznam	13

I. Vývoj původce fondu

Správa nad vesnickým obyvatelstvem spočívala do roku 1850 v rukou vrchnosti. V roce 1848 došlo ke zrušení poddanství, a tím i patrimoniální (vrchnostenské) správy, která pokračovala ve své úřední činnosti ještě po přechodnou dobu do roku 1850. Místo vrchnostenských panství se tak staly základem správy místní obce, a to na základě Stadionova prozatímního obecního zřízení č. 170 ze dne 20. března 1849, které stanovilo jako nejnižší články územní samosprávy obce. Vycházelo se hlavně z josefínských katastrálních obcí, s tím rozdílem, že sídliště se mělo stát buď obcí, anebo součástí obce jako tzv. osada.

V každé obci byly zřízeny dva orgány – obecní výbor (volený na tři roky) a obecní představenstvo. Obecní výbor byl kolegiální orgán, rozhodující většinou hlasů. Měl usnášecí a dozorčí moc a ze svého středu si volil obecní představenstvo, složené z obecního představeného – starosty, jenž prováděl usnesení obecního výboru, a alespoň dvou radních.

Činnost obecní samosprávy byla zahájena v roce 1850, když začaly fungovat i nově zřízené státní politické úřady. Po pádu absolutismu a vydání Říjnového diplomu byl roku 1862 vydán rámcový říšský obecní zákoník, který měl v některých svých ustanoveních přímou platnost, zatímco jiné jeho předpisy byly realizovatelné prostřednictvím zemských prováděcích zákonů. V roce 1863 vešlo v platnost obecní zřízení a řád volební pro Slezsko a v roce 1864 i pro Moravu a Čechy. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce s výjimkou statutárních měst a v mnohém navazovala na Stadionovo prozatímní obecní zřízení. Podrobněji rozváděla ustanovení o místní obci a její působnosti (samostatné a přenesené), o osobách v obci, o působení obecního výboru, představenstva, o dohledu nad obcí, o spojení obcí, o hospodářství obecním atd.

Po vzniku ČSR bylo nutné novelizovat ustanovení o volebním řádu i o obecním zřízení, což se stalo zákony č. 75/1919 Sb. a č. 76/1919 Sb. Podle novely stálo v čele obce obecní zastupitelstvo (dřívější obecní výbor), které si ze svého středu volilo obecní radu (dřívější obecní představenstvo), tvořenou starostou a radními. Kromě toho byly v obcích zřizovány obecní komise, z nichž komise finanční a letopisecká byly ustavovány obligatorně, založení jiných komisí záviselo na rozhodnutí zastupitelstva. Nově zavedenou institucí se stal také obecní trestní senát, složený ze starosty a dvou členů obecní rady, který vykonával trestní působnost obce. Pokud zemský úřad rozpustil obecní zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán, a to vládního komisaře nebo správní komisi. Mimořádný orgán pak vedl správu obce až do volby nového obecního zastupitelstva.

Pravomoce obecní samosprávy však byly po roce 1918 postupně omezovány posilováním vlivu státních úřadů, což pokračovalo i v období existence Protektorátu Čechy a Morava. Volby do zastupitelstev se od roku 1938 nekonaly a uvolněná místa byla obsazována kandidáty, které schvaloval úřad německého oberlandráta. Volba starostů byla potvrzována říšským protektorem, později rovněž oberlandráty, a orgány německé moci měly rozhodující slovo i v záležitostech schvalování dosazených vládních komisařů, členů zastupitelstev nebo obecních správních komisí. Na základě vládního nařízení č. 4 ze dne 5. května 1945 obecní úřady zanikly a byly nahrazeny místními národními výbory.

Ves Kaznějov (v r. 1850 Kázňov, v r. 1850–1910 Kazňov, od r. 1924 Kaznějov) je poprvé zmiňována ve falsu, datovaném rokem 1146, kdy ji Vladislav II. věnoval tehdy založenému plaskému klášteru. Klášter zde zřídil poplužní dvůr a ovčín. V roce 1420 zapsal král Zikmund Kaznějov Bedřichovi a Janovi z Kolovrat a téhož roku – zřejmě omylem – i Burjanovi a Janovi z Gutštejna. Vzniklý spor byl vyřešen ve prospěch pánů z Gutštejna. Ti získali roku 1427 Bělou, a Kaznějov se tak stal součástí bělského panství. Od roku 1555 byli jeho vlastníky Markvartové z Hrádku. Divošovi Markvartovi z Hrádku bylo roku 1622 panství zkonfiskováno a prodáno Vilémovi z Vřesovic, který je na přání krále Ferdinanda vrátil plaskému klášteru. Berní rula zde uvádí 8, tereziánský katastr 15 osedlých. Po zrušení kláštera spravoval jeho majetek náboženský fond a roku 1827 ho koupil kníže Klement L. V. Metternich-Winneburg, který byl v roce 1850 posledním

patrimoniálním držitelem Kaznějova. V novém územněsprávním členění v letech 1850–1945 připadla místní obec Kaznějov do kraje Plzeňského a soudního okresu Manětín v politickém okrese Kralovickém.

V roce 1850 byl Kaznějov malou vesnicí s 275 obyvateli, ale slibně se rozvíjejícím průmyslem. Už na počátku 19. století byla ve východní části jejího katastru objevena ložiska černého uhlí. V roce 1822 se stala majetkem podnikatele J. D. Starcka, kterého snaha o účelné využití uhelných zásob vedla v roce 1833 k založení továrny na výrobu české (dýmavé) kyseliny sírové. Firma J. D. Starck (později Dolové a průmyslové závody) záhy zahájila i výrobu kyseliny solné a dusičné, fosforu z kostí a po vystavění dráhy se rozvinula také výroba superfosfátu. Původní provozy se nalézaly východně od obce v místech někdejších uhelných dolů (Olejna) a jižně v lokalitě zvané Stará mašina. Počátkem 60. let byl otevřen jižně od Kaznějova důl Martin, roku 1872 pak západně od obce v místech dnešní továrny důl David. Rozvoj těžby uhlí vytvořil nové pracovní příležitosti pro obyvatele Kaznějova a okolí a měl za následek nárůst počtu obyvatel obce, zejména v 70. letech 19. století, kdy se téměř zdvojnásobil. V dalším desetiletí v důsledku omezování těžby uhlí mírně poklesl, od roku 1890 však zaznamenáváme opět nárůst počtu obyvatel. Nové pracovní příležitosti totiž poskytovala rozvíjející se chemická výroba, neboť v 90. letech byla vybudována nová továrna Na Radosti, základ pozdější rozsáhlé chemičky. Staré provozy byly poté zrušeny.

Druhým průmyslovým závodem, který se nacházel asi 2 km západně od obce, byly Metternich-Winneburgské kaolinové závody (později Západočeské továrny kaolinové-šamotové a slovenské závody magnisitové, akc. spol. v Praze, závod v Kaznějově) na plavení surového kaolinu, který se v těchto místech těžil a po zpracování dopravoval úzkokolejkou na železniční stanici.

K rozvoji obce přispěla i skutečnost, že se jí nevyhnula státní silnice Plzeň – Žatec, jejíž výstavba byla zahájena začátkem 40. let 19. století, ani železniční trať plzeňsko-březenská, budovaná počátkem let sedmdesátých. Okresní silnice Kaznějov – Obora – Dobříč – Kaceřov byla stavěna v 80. letech.

V roce 1890, tedy v době, kdy již můžeme čerpat souvislejší informace z dochovaných písemností, má Kaznějov 906 obyvatel a 85 domů. Byla zde trojtřídní obecná škola (zřízena roku 1875 jako dvoutřídní v bývalém hostinci Martina Henzlíka čp. 41), železniční stanice, poštovní úřad a četnické stanoviště o jednom muži. Dle dochovaných zápisů z jednání obecního výboru se obec v té době dohadovala s chemickou továrnou o využití zdroje pitné vody, který továrna potřebovala pro zřízení nové vodárny. Spor byl ukončen smírně – továrna souhlasila, že vodu z její nové vodárny bude využívat i obec, na svůj náklad zřídí potrubí a v obci postaví dvě nové nádržky a opraví starou. Jak zásobování pitnou vodou, tak odvádění odpadních vod z továrny zůstávaly však i nadále častým tématem jednání mezi obcí a továrnou, stejně jako údržba obecních cest, značně zatěžovaných tovární dopravou.

V září roku 1892 rozhodl obecní výbor postavit na místě požárem zničené malé kapličky (obec spadala pod Farní úřad v Oboře) větší dle vzoru kapličky hromnické. Náklady na stavbu měly být kryty sbírkou, zbytek půjčkou, která by se ročně umořovala. Bylo rozhodnuto stavět mezi čp. 9 a 6 v prostřední šířce obou těchto obydlí, sousedé se zavázali zdarma poskytnout povozy na dopravu stavebního materiálu. Dále byl zvolen výbor pro dohled a správu stavby, jehož předsedou se stal Vincenc Helich. Významně pomohla firma J. D. Starcka – pověřila člena obecního výboru Antonína Beránka, aby dělníkům za práci vydával poukázky, které jim potom z vlastních prostředků proplácela. Stavba byla dokončena v létě roku 1894. Nedatovaný stavební plánec, podepsaný zednickým mistrem Janem Benešem, je ve fondu zachován.

Obec měla určité potíže s vedením účtů. Nedostatky v obecním účetnictví byly neustále na programu jednání obecního výboru a nedařilo se zjednat nápravu. Důvody nejsou zcela jasné. Jednou z příčin sporů mohly být časté (a ne vždy oprávněné) námitky starousedlých vůči hospodaření s kmenovým statkem. Nedostatky v hospodaření obce však zřejmě objektivně existovaly – upozornil na ně např. v říjnu roku 1901 ve sdělení okresnímu výboru v Manětíně i

zástupce virilního hlasu Josef Holeček, který jako úředník plaského velkostatku hospodářským záležitostem nepochybně dobře rozuměl a lze předpokládat, že vůči případným osobním sporům v obci nebyl zaujatý. V důsledku problémů s vedením účtů rezignoval na funkci již v únoru 1887 starosta Antonín Urban, z týchž důvodů odstoupil roku 1913 i starosta Antonín Němec.

Druhým častým bodem jednání obecního výboru (zastupitelstva) byly vzájemné vztahy obce s chemickou továrnou. Nebyly to jen již zmíněné problémy se zásobováním vodou a odvodem znečištěných vod, v lednu roku 1896 si obec stěžovala i na poškozování obecního lesa Berdovna kouřem z továrních komínů. V roce 1900 byla obci přiznána náhrada za poškozené porosty, definitivně byla záležitost ukončena až v roce 1908, kdy továrna pozemek odkoupila a zaplatila za poškozený les (součást kmenového statku) 13 000 K za pozemek, 5600 K za dříví a stelivo a 2478 K za ušlý přírůstek.

Soužití s továrnou ovšem i přes občasné spory bylo pro obec výhodné – podíl z výdělkové daně byl podstatnou součástí obecních příjmů, továrna půjčovala obci peníze a čas od času přispívala na obecně prospěšné výdaje. V roce 1904 sama nabídla bezplatně dodávat elektrický proud na osvětlení návsi. Nabídka byla využita a osvětlení bylo později rozšířeno i do jiných částí obce – v době, kdy elektřina byla i v daleko větších obcích zatím věcí neznámou.

Od poloviny 90. let se rozvíjel i spolkový život. Nejstarším spolkem byl sbor dobrovolných hasičů, založený roku 1894. Do první světové války pak v obci vznikly ochotnický spolek Kollár (1896), konzumní spolek Vpřed (1897), Sokol (1903), odborová organizace továrních zaměstnanců Lučebník (1904), DTJ (1907), místní odbor Národní jednoty pošumavské (1910) a dělnický zpěvácký spolek Hlahol (1913).

Vážným problémem byla škola. Po značném nárůstu počtu obyvatel Kaznějova mezi lety 1870–1930 přestávala školní budova čp. 41 vyhovovat po stránce kapacitní a hygienické (v roce 1884 bylo ve 3 třídách 190 dětí). Z místního šetření, které zde v roce 1902 provedla Okresní školní rada, vyplynul požadavek na její přístavbu či stavbu školy nové. Obec však neměla peníze. V roce 1914 sice nechala vypracovat plány na stavbu nové školní budovy a vybrala vhodný pozemek, zůstalo však pouze u plánů. Problém byl prozatím vyřešen pronájmem dalších dvou místností v domku paní Urbanové čp. 88.

V dubnu 1915 bylo usneseno jednání o stavbě školy odložit, neboť doba nastolila problémy jiné – ustavení aprevizační komise, sbírky kovů, řešení problémů s válečnými uprchlíky, nakažlivými chorobami a dalších, které přinášela válečná léta. Na bojištích první světové války padlo 32 kaznějovských občanů.

Na podzim roku 1918 bylo obecní zastupitelstvo doplněno o dva zástupce dělnictva. V listopadu následujícího roku se obecní výbor poprvé zabýval problémem zřízení úřadovny. Zatím byla ponechána v bytě bývalého starosty Beránka a záležitost vyřešena teprve po dokončení stavby nové školy v r. 1930, kdy stará školní budova čp. 41 začala sloužit potřebám obecního úřadu.

Koncem roku 1924 docházelo uvnitř obecního zastupitelstva k neshodám, vedoucím k odstoupení zástupců sociální demokracie, národní demokracie a socialistů, důvody sporu nejsou z dochovaných zápisů zcela zřejmé. Záležitost byla, zdá se, definitivně vyřešena až v první polovině roku 1925, kdy byl novým starostou obce zvolen Cyril Kovanda, ustaveno nové obecní zastupitelstvo a komise finanční, hospodářská, stavební, knihovnická a místní školní rada.

Od roku 1927 připravovalo obecní zastupitelstvo stavbu nové školní budovy a 29. listopadu téhož roku schválilo uzavřít zápůjčku ve výši 550 000 Kč. Stavba byla zahájena na jaře roku 1930. Autorem projektu byl architekt Hanuš Zápál, stavěl plzeňský stavitel Jaroslav Cibulka. Škola byla slavnostně otevřena 23. srpna 1931.

Od roku 1930 se opět objevily neshody v obecním zastupitelstvu, které byly v Kaznějově mimořádně časté, a to prakticky po celé období existence obecního úřadu. V roce 1935 zastupitelstvo dokonce žádalo okresní úřad o urychlené vypsání voleb, neboť jeho členové nedocházeli na schůze. K volbám došlo pravděpodobně počátkem roku 1936 a novým starostou byl zvolen Václav Juha.

V září roku 1938 řešila obec problémy s ubytováním a stravováním uprchlíků z pohraničních oblastí. Pomáhala i továrna, která zřídila ošetrovnu a dala k dispozici místnosti pro ubytování těchto osob. Druhá světová válka si vyžádala 14 obětí z řad kaznějovských občanů a dalších 25 bylo vězněno v nacistických koncentračních táborech, převážně za ilegální protifašistický odboj.

Konec války předznamenávaly průchody tzv. „národních hostů“, pro které musela obec zařizovat ubytování, stravování a přípreže. Kaznějovské nádraží a chemická továrna byly častými cíly hloubkových náletů, takže část obyvatel se ubytovávala v obcích vzdálenějších od dráhy. Činnost obecního úřadu byla ukončena 5. května 1945 ustavením revolučního národního výboru, jehož prvním předsedou byl 7. května zvolen Vojtěch Rabas, ale již 9. května byl vystřídán Josefem Müllerem.

Počet obyvatel a počet domů

Rok	Počet obyvatel	Počet domů
1850	275	neuveдено
1869	507	39
1880	946	88
1890	906	101
1900	911	102
1910	1291	126
1921	1391	145
1930	1708	217

Seznam doložených starostů

Václav Mottys	1870
František Karlovec	1880
Jan (?) Kožíšek	?
Antonín Urban	1885 ?–1887
Josef Honomichl (úřadující radní)	1887
Jan Šimandl	1888–1900
Václav Kondel	1900–1905 ?
Antonín Němec	1906 ?–1913
Antonín Beránek	1913–?
Antonín Němec (úřadující I. radní)	1916–?
František Šmídl	1919
Cyril Kovanda	1925–1927
František Triner	1927–1930 ?
Josef Lavička	1930 ?–1936
Václav Juha	1936–?
Jaroslav Fiedler (úřadující I. náměstek)	1943

II. Vývoj a dějiny fondu

Fond Archiv obce Kaznějov tvoří archiválie vzniklé převážně z činnosti Obecního úřadu v Kaznějově. Jedná se o 45 úředních knih, 4 podací protokoly, 2 kartony spisového materiálu, 1 mapu a 2 plány.

Písemnosti obecního úřadu byly ukládány v bytě právě úřadujícího starosty, po roce 1919 potom na základě dohody s tehdy odstupujícím starostou Beránkem nadále v jeho bytě, kde i poté sloužila jedna pronajatá místnost potřebám obecního úřadu. Po dokončení nové školy v roce 1930 byla úřadovna přestěhována do staré školní budovy čp. 41. Zde sídlil obecní úřad a poté MNV až do roku 1982, kdy byl přemístěn do čp. 220 a písemnosti uloženy na půdě této budovy.

V období let 1933–1936, pro které jsou dochovány podací protokoly, úřad prokazatelně neužíval žádného registraturního systému a písemnosti byly zřejmě řazeny pouze chronologicky. S největší pravděpodobností to platilo pro celé období fungování obecního úřadu. Vyznačení jednacích čísel na písemnosti je v dochovaném materiálu jen výjimečné.

Dne 30. července 1954 provedl okresní archivář Jaroslav Vavřík prohlídku a skartaci písemností na MNV v Kaznějově a vybraný materiál obecního úřadu převzal do okresního archivu. K jeho zapsání do knihy přírůstků došlo dodatečně v roce 1996 pod číslem 951.

Ve skartačním řízení, provedeném 24. 9. 1996, pak byly archivem převzaty společně s písemnostmi MNV i zbývající písemnosti obecního úřadu – 31 knih (z toho 4 registraturní pomůcky), rozpočty obce a 2 mapy (č. př. 1123).

III. Archivní charakteristika fondu

Původcem archivního fondu AO Kaznějov je Obecní úřad v Kaznějově. Při pořádání fondu vycházeli zpracovatelé ze „Zásad pro pořádání archivů měst a obcí“ (SAP 1960) a „Metodického návodu na pořádání a inventarizaci archivních fondů Archiv obce“ (AS/1-284/2000).

V roce 1954 provedl okresní archivář Jaroslav Vavřík prohlídku a skartaci písemností na MNV v Kaznějově. O rok později archiválie uspořádal a Josef Pankraz pak v roce 1961 vyhotovil soupis písemností Obecního úřadu v Kaznějově. V roce 1997 archivář Karel Rom fond reinventarizoval a vypracoval koncept archivní pomůcky.

Písemnosti byly rozděleny na I. Knihy, II. Spisy, III. Účetní materiál, IV. Mapy a plány. Knihy zápisů ze schůzí obecního zastupitelstva jsou dochovány až od roku 1889, poté však v souvislé řadě, uchovalo se i několik jednotlivých protokolů z let 1871–1888, zřejmě od počátku uložených u spisů finančních, neboť se týkají vesměs hospodaření obce. Zápisy ze schůzí finanční komise jsou dochovány od roku 1920. Nedochovaly se zápisy z jednání ostatních komisí, ačkoliv prokazatelně existovaly (např. v roce 1925 mimo finanční i komise hospodářská a stavební). Knihy evidence domovských a cizích příslušníků obsahují záznamy po roce 1911. Z knih majetkových a hospodářských jsou dochovány parcelní protokoly z let 1838 a 1911.

Spisový materiál byl rozdělen na 1. Registraturní pomůcky a 2. Spisy. Registraturní pomůcky (dochovány podací protokoly z let 1933–1941) jsou řazeny chronologicky. Vlastní spisový materiál byl na obecním úřadě řazen pouze podle jednacích čísel. Dochoval se jen zlomek původní registratury, který byl nově přemanipulován podle věcných hledisek tak, aby byla umožněna základní orientace při užití nekomplikovaného schématu. Mezi spisy bylo zařazeno i několik výše zmíněných samostatných protokolů ze schůzí obecního zastupitelstva z let 1871–1888. Uvnitř inventárních jednotek je potom materiál řazen chronologicky.

Účetní písemnosti byly rozděleny na 1. Účetní knihy a 2. Účty. Nejstarší účetní knihou je pokladní deník obce z let 1887–1907, od roku 1906 pak existují hlavní knihy v nesouvislé řadě do roku 1939, pokladní deníky v souvislé řadě do roku 1939. Skupina IV. Mapy a plány obsahuje pouze 3 položky, a není tedy dále členěna.

Časový přesah u inv. č. 6, 8 a 9 tvoří zápisy MNV. Tyto archiválie zůstaly ve fondu ponechány, jelikož většina zápisů byla pořízena v období existence obecního úřadu. Během inventarizace nebyly vyřazeny žádné písemnosti. Celkový rozsah fondu činí 1,04 bm.

Archiválie inv.č. 2–6 byly zařazeny do I. kategorie, ostatní do II. kategorie. Písemnosti jsou až na parcelní protokol z roku 1838 a některé německé či německo-české spisy psané česky. V době zpracování fondu se nacházely ve vyhovujícím stavu, nevyžadujícím restaurátorský ani konzervátorský zásah.

IV. Stručný rozbor obsahu fondu

Pro první čtyři desetiletí fungování obecní samosprávy doklady postrádáme – s výjimkou několika dochovaných dílčích zápisů z jednání obecního výboru z let 1871–1888. Od roku 1889 je dochována ucelená řada zápisů z jednání obecního výboru (zastupitelstva) a rady, umožňující studium dějin obce a její samosprávy. Kontinuita a kvalita zápisů je poznamenána nedostatečným fungováním zastupitelstva v době častých vnitřních neshod. Obecní pamětní kniha nebyla v době existence obecního úřadu vedena. Hospodaření obce lze na základě dochovaných písemností studovat po roce 1877.

Dochovaný materiál umožňuje zkoumání dějin obce a činnosti samosprávy od 90. let 19. století i vliv významného průmyslového závodu na její rozvoj.

V. Záznam o uspořádání fondu a zpracování archivní pomůcky

Fond uspořádal a koncept pomůcky vypracoval v roce 1997 Karel Rom, ve smyslu pozdějších metodických pokynů upravila Zuzana Kliková v říjnu 2009 ve Státním okresním archivu Plzeň-sever se sídlem v Plasích. Čistopis pomůcky zhotovila v březnu 2010 Zuzana Kliková.

V Plasích 16. 3. 2010

Karel Rom, Zuzana Kliková

Seznam použitých pramenů a literatury

- Amtliches deutsches Ortsbuch für das Protektorat Böhmen und Mähren.* Prag, 1940.
- Dyk, J. *Popis politického okresu Kralovického.* Praha, 1886.
- Flögel, J. *Praktická příručka pro obecní a okresní funkcionáře.* Praha, 1933.
- Hledíková, Z. – Janák, J. – Dobeš, J. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost.* Jihlava, 2005.
- Chytil, A. *Chytilův místopis Československé republiky.* Praha, 1931.
- Kočka, V. *Dějiny politického okresu Kralovického.* Kralovice, 1930.
- Kotyška, V. *Úplný místopisný slovník Království českého.* Praha, 1895.
- Palacký, F. *Podrobný popis Království českého.* Praha, 1848.
- Reichsgesetzblatt*, 1849.
- Reichsgesetzblatt*, 1862, Teil IV., (Nr. 13, 5. 3.).
- Retrospektivní lexikon obcí ČSSR 1850–1970.* Praha, 1970.
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého*, 1919 (částka 16., 31. 1. a 7. 2.).
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého*, 1945 (částka 3., 5. 5.).
- Seitl, V. *Dějiny obce Kaznějov.* Kaznějov, 1963.
- Schwarz, F. *Výklad zákona obecního: zřízení obecní a řád volení v obcích.* Praha, 1898.
- Seznam míst v Království českém.* Praha, 1872.
- Seznam míst v Království českém.* Praha, 1886.
- Seznam míst v Království českém.* Praha, 1893.
- Seznam míst v Království českém.* Praha, 1907.
- Seznam míst v Království českém.* Praha, 1913.
- Statistický lexikon obcí v Čechách.* Praha, 1924.
- Statistický lexikon obcí v Zemi české.* Praha, 1934.
- Sýkora, M. – Drozda, R. *1873–2003. Plzeňsko-březenská dráha 130 let.* 2003.

Tereziánský katastr český. Praha, 1964.

Verzeichniss der Orts-Gemeinden im Königreiche Böhmen. Prag, 1961.

Zákony a nařízení pro Království české, 1864 (částka 2., 16. 4.).

Zetek, F. J. *Popis politického okresu Kralovického.* Kralovice, 1932.

Zevrubný popis rozdělení země Království českého. Praha, 1854.

Seznam použitých zkratek

AO	Archiv obce
ČSR	Československá republika
DTJ	Dělnická tělocvičná jednota
MNV	Místní národní výbor
MV	Ministerstvo vnitra

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Č. ev. jednotky
---------	-------	---------------	-----------------

A. Předchůdci obecní samosprávy do roku 1850

I. Knihy

1	Parcelní protokol (Grundparzellen Protocoll der Gemeinde Kasniau) německy, 22,5 x 35 cm, vazba polokožená, poškozeno prachem, uvolněná vazba	1838–1858	K 1
---	---	-----------	-----

B. Obecní úřad 1850–1945

I. Knihy

2	Zápisy ze schůzí obecního výboru (28. 1. 1889–6. 3. 1907)	1889–1907	K 2
3	Zápisy ze schůzí obecního výboru (zastupitelstva) (18. 3. 1907–1. 10. 1919)	1907–1919	K 3
4	Zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva a obecní rady (22. 11. 1919–6. 11. 1926)	1919–1926	K 4
5	Zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva a obecní rady (12. 11. 1926–30. 3. 1934)	1926–1934	K 5
6	Zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva a obecní rady (21. 4. 1934–19. 4. 1951)	1934–1945 (1951)	K 6
7	Zápisy ze schůzí finanční komise (22. 3. 1920–25. 8. 1932)	1920–1932	K 7
8	Zápisy ze schůzí finanční komise (4. 11. 1932–26. 7. 1951)	1932–1944 (1951)	K 8
9	Evidenční kniha příslušníků obce	1911–1944 (1948)	K 9
10	Evidenční kniha cizích příslušníků obce	1911–1937	K 10
11	Hospodářský plán obecního lesa pro léta 1935–1944	1934–1943	K 11
12	Parcelní protokol	1911	K 12

II. Spisový materiál

1. Registraturní pomůcky

13	Podací protokol (27. 2. 1933–10. 2. 1936)	1933–1936	R 1
----	---	-----------	-----

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Č. ev. jednotky
14	Podací protokol (6. 2. 1936–6. 8. 1937)	1936–1937	R 2
15	Podací protokol (14. 8. 1937–22. 11. 1939)	1937–1939	R 3
16	Podací protokol (18. 11. 1939–4. 11. 1941)	1939–1941	R 4

1. Spisy

17	Seznam německých státních příslušníků v obci	1943	N 1
18	Zápisy ze schůzí obecního výboru	1871–1888	N 1
19	Majetkové a finanční záležitosti obce	1887–1943	N 1
20	Pozemnostní archy	1928–1930	N 1
21	Rozpočty obce	1931–1945	N 1
22	Lesní hospodářství	1871–1939	N 1
23	I. světová válka (aprovizace, uprchlíci, zajatci)	1915–1918	N 1
24	Zdravotnictví	1900–1943	N 1
25	Chudinské záležitosti	1901–1936	N 1
26	Školství	1900–1944	N 1
27	Povolování veřejných akcí	1907–1937	N 1
28	Repartice daní	1899–1909	N 1
29	Jednání s továrnami (Dolové a průmyslové závody, Západočeské továrny kaolinové a šamotové)	1873–1940	N 1

III. Účetní materiál

1. Účetní knihy

30	Hlavní kniha	1906	K 13
31	Hlavní kniha	1908–1924	K 14
32	Hlavní kniha	1925	K 15
33	Hlavní kniha	1926	K 16
34	Hlavní kniha	1927	K 17
35	Hlavní kniha	1928	K 18
36	Hlavní kniha	1929	K 19
37	Hlavní kniha	1931	K 20
38	Hlavní kniha	1933	K 21

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Č. ev. jednotky
39	Hlavní kniha	1934	K 22
40	Hlavní kniha	1936	K 23
41	Hlavní kniha	1937	K 24
42	Hlavní kniha	1939	K 25
43	Pokladní deník	1877–1907	K 26
44	Pokladní deník	1906–1912	K 27
45	Pokladní deník	1909–1924	K 28
46	Pokladní deník	1925	K 29
47	Pokladní deník	1926–1927	K 30
48	Pokladní deník	1928–1931	K 31
49	Pokladní deník	1931–1936	K 32
50	Pokladní deník	1931–1939	K 33
51	Pokladní deník kmenového statku	1908	K 34
52	Hlavní kniha chudinského fondu	1925	K 35
53	Hlavní kniha chudinského fondu	1926–1927	K 36
54	Hlavní kniha chudinského fondu	1932	K 37
55	Hlavní kniha chudinského fondu	1933	K 38
56	Hlavní kniha chudinského fondu	1937	K 39
57	Hlavní kniha chudinského fondu	1939–1942	K 40
58	Pokladní deník chudinského fondu	1913–1924	K 41
59	Inventář kmenového statku	1889	K 42
60	Inventář obecních pozemků	1895	K 43
61	Inventář obecního jmění (mimo pozemky a veřejný statek)	1925	K 44
62	Inventář pozemků a veřejného statku	1925	K 45
2. Účty			
63	Účetní uzávěrky	1882–1942	N 2
64	Účty fondů	1880–1910	N 2
IV. Mapy, plány			
65	Katastrální mapa obce (Katastrální mapa obce Kazňova)	(1889) 1917	M 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Č. ev. jednotky
	<p>Autor neznámý, 1:2880, litografie, kolorováno, papír podlepený plátnem, uložena v deskách, dochována celá řada – 12 listů, poškozena</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 52 x 52 cm 2. 65,5 x 17,5 cm 3. 64,5 x 35,5 cm 4. 52,5 x 65,5 cm 5. 53 x 64 cm 6. 75 x 25,5 cm 7. 52 x 65,5 cm 8. 52,5 x 65 cm 9. 65,5 x 23 cm 10. 52 x 13 cm 11. 52 x 65 cm 12. 52 x 27 cm 		
66	<p>Stavební plán kaple (Stavební nárys na vystavění kaple v obci Kazňově) Jan Beneš, měřítko neuvedeno, rukopis, kolorováno, papír, tuš, 46,5 x 27 cm, poškozen</p>	[1892]	M 2
67	<p>Plán situační pro obytné budovy v obci Kaznějově (s vyznačením rozhlasového, telefonního a silnoproudého vedení) autor neznámý, 1:2880, papír, kolorováno, 67 x 51,5 cm</p>	[1942]	M 3

Název archivní pomůcky: Archiv obce Kaznějov

Značka archivního fondu: AO Kaznějov

Časový rozsah: 1838–1945 (1951)

Počet evidenčních jednotek: 54 (45 úředních knih, 4 podací protokoly, 2 kartony,
1 mapa a 2 plány)

Počet inventárních jednotek: 67

Rozsah v bm: 1,04 (úřední knihy – 0,69 bm, podací protokoly – 0,10
bm, kartony – 0,22 bm, mapy, plány – 0,03 bm)

Stav ke dni: 16. 3. 2010

Zpracovatelé archivního fondu: Karel Rom, Zuzana Kliková

Zpracovatelé archivní pomůcky: Karel Rom, Zuzana Kliková

Počet stran: 18

Počet exemplářů: 4

Schválila: Martina Matušková
dne 16. 3. 2010 – č. j. SOAP/060-125/2010

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012-2013

Název archivní pomůcky: Archiv obce Kaznějov
Značka archivního fondu: AO Kaznějov
Číslo EL NAD: 86
Číslo AP: 230
Časový rozsah: 1838-1945 (1951)
Počet evidenčních jednotek: 54 (45 úředních knih, 4 podací protokoly, 2 kartony, 2 mapy (inv. č. 67), 1 technický výkres (inv. č. 66))
Počet inventárních jednotek: 67
Rozsah v bm: 1,04
Stav ke dni: 23. leden 2013
Vypracoval: J. Kříž, M. Hanzlíčková